

РЕШЕНИЕ

№ 10738

гр. София, 18.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13414** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на С. Р. В., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 5, чрез адв. П. Т.-Ч., срещу Решение № 4245 от 26.11.2025 г. по нахд № 8306/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 3-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 25-4332-002777 от 21.02.2025г., издадено от началник - група в ОПП - СДВР, относно наложено му на основание чл.178ж, ал.1, пр.1 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) административно наказание глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение на чл.58, т.3 ЗДвП.

Касаторът поддържа, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди разминавания в съдържанието на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаденото въз основа на него НП. Сочи, че като свидетел в АУАН не е посочен очевидец на нарушението, както и номер на автоматизираното техническо средство, с което е заснето нарушението. Докладната записка, въз основа на която бил съставен АУАН, била без входящ номер, не било посочено лицето, което е получило тази докладна записка, като актосъставителят Е. Н. не била разпитана като свидетел пред СРС. Претендира се отмяна на решението на СРС и на потвърденото с него НП, както и присъждане на разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът началник група в Отдел «Пътна полиция» - СДВР оспорва касационната жалба в писмено становище от 30.01.2026 г., чрез юрк. С. М..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна СРС е приел, че на 06.02.2025 г., около 13:35 часа, в Столична община, на път Автомагистрала № А-2, като водач на лек автомобил, мерцедес „Актрос“ 1846 ЛС, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на "СИМ ТРАНС" ЕООД, в състав с полуремарке К. СД с рег. номер С., собственост на "СУНИИАК ГРУП" ЕООД, с посока на движение от [населено място] към [населено място], в участъка между четвърти и трети километър С. Р. В. навлязъл и се движил в лентата за принудително спиране, без това да е необходимо, тъй като управляваното превозно средство не било повредено, нито водачът имал здравословни проблеми.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на П. П. П. - присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, както и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, при спазване на правилата по чл.40, ал.1 от ЗАНН за съставяне и на чл.43, ал.1 от ЗАНН за предявяване на акта, като съдържат всички необходими реквизити по чл.42 и чл.57 ЗАНН. Въз основа на доказателствената съвкупност съдът е приел за доказано вмененото нарушение на чл.58, т.3 от ЗДвП, за което В. не ангажирал оборващи доказателства – за техническа неизправност на ППС или за здравословен проблем. За съответна на извършеното нарушение е приета и санкционната разпоредба на чл.178ж, ал.1 от ЗДвП, която предвижда две наказания - лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и глоба от 1000 лева.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене при съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това, при мотивирано посочване кои от тях се кредитират и защо. Неоснователно е касационното оплакване за допуснато съществено процесуално нарушение при изясняване на фактическата обстановка поради липса на разпит на актосъставителя Е. Н.. В о.с.з. на 02.07.2025 г. съдът е наложил глоба на свидетелката Н. поради неявяването ѝ пред съда, при редовно призоваване, като е разпоредил принудителното ѝ довеждане. С молба от 08.07.2023 г. свидетелката заявила, че ще присъства в следващото съдебно заседание, насрочено за 01.10.2025

г., но от докладна записка на служител от ГДО-МП се установява, че лицето е в болничен отпуск до 14.10.2025 г., поради което не може да бъде доведено за разпит пред съда. В о.с.з. на 12.11.2025 г., независимо от редовното ѝ призоваване, св. Н. е заличена, при изявление на процесуалния представител на ответника за дълготраен болничен отпуск и без възражение от страна на адв. Ч.. Процесуалните действия на съда не навеждат на допуснато съществено процесуално нарушение при извършен разпит на друг свидетел – очевидец на нарушението П. П. П.. Същият е разяснил пред съда, че при електронното съставяне на АУАН чрез таблет, бланката излиза автоматично попълнена като „свидетел“, но П. е очевидец на нарушението, доколкото на същата дата е бил в екип с актосъставителя Н.. Обосновано СРС е кредитирал показанията на свидетеля-очевидец като последователни, житейски логични и съответни на писмените доказателства от административно наказателната преписка. Свидетелят изрично установява, че се касае за дълъг и прав участък от АМ Х., с добра видимост, при което процесният автомобил бил установен като навлязъл и движещ се в аварийната лента до спирането му от проверяващите служители на МВР. Водачът поясnil пред тях, че в този участък автомагистралата е неравна, но според свидетеля в този участък имало допълнителна активна лента. Свидетелят изрично попитал водача дали има здравословен проблем или техническа причина на ППС за движението му в аварийна лента, каквито не били посочени от водача.

При разпит на свидетел – очевидец, който непосредствено е възприел нарушението и го възпроизвежда без неточности, липса или неясноти пред съда, изцяло неоснователно касаторът поддържа, че липсата на разпит на актосъставителя е довела до неизясняване на спора от фактическа страна. Съдът е положил усилия за събиране на това доказателствено средство, т.е. не е налице бездействие или процесуален пропуск от негова страна, а обективна, здравословна причина за невявяване на свидетелката Н.. Същата е депозирала докладна записка от 06.02.2025 г., в която изрично е посочено, че е била в екип с мл. авт. П. П. на АМ Х., където е възприела процесното нарушение, но при съставянето на АУАН не били изписани собствениците на МПС и ремаркетото, които били установени чрез допълнителна проверка. Това е единствената разлика в съдържанието между АУАН и НП, която в случая не може да доведе до неяснота на повдигнатото административно наказателно обвинение, описано с всички признаци от състава на нарушението по чл.58, т.3 от ЗДвП (ред. ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.), според който при движение по автомагистрала на водача е забранено да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. В идентичен смисъл е забраната по чл.58, т.4 от ЗДвП (ред. ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.), поради което е правилен изводът на СРС за липса на основание за приложение на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Непосочването на собствениците на МПС и ремаркетото към него не обосновават нарушение на формата по чл.42 от ЗАНН, тъй като императивната забрана по чл.58, т.3 от ЗДвП касае поведението на водача на ППС.

При визираната доказателствена съвкупност е правилен изводът на СРС за категорична и безспорна доказаност на вмененото нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП, извършено на 06.02.2025 г. Представената пред СРС етапна епикриза от 05.05.2025 г. с поставена на водача диагноза Захарен диабет не обосновава основание за приложение на изключението по чл.58, т.3 от ЗДвП. Освен, че не съвпада по период на издаване, което да обясни наличието на здравословен проблем на 06.02.2025 г., същата не съответства и на събраните по делото доказателства. Според свидетеля П. водачът не посочил причина за движението си в аварийната лента. Твърденията, че е бил принуден да спре, за да вземе хапчета за диабет, не съответстват на възприятието на свидетеля за продължително движението на автомобила в забранената пътна лента, както и на липсата на

подобни възражения както вписани в АУАН, така и по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН. Касае се за защитна теза на наказаното лице, която правилно не е възприета от решаващия съд.

Не е налице нарушение на ЗДВП, което се установява с автоматизирано средство, поради което е изцяло ирелевантно оплакването в касационната жалба за непосочването на негов номер. Доводите на касатора, че докладната записка, въз основа на която бил съставен АУАН, е без входящ номер и не било посочено лицето, което е получило тази докладна записка, са неотнормими към състава на нарушението по чл.58, т.3 от ЗДВП и касаят незначителни реквизити на документа, липсата на които не разколебава категоричната доказаност на вмененото нарушение. Съответни на санкционната разпоредба на чл.178ж, ал.1, предл.1 от ЗДВП са наложените в абсолютен размер административни наказания лишаване от право на управление на МПС за срок от 3 месеца и «глоба» в размер на 1000 лв. Предвид чл.189з от ЗДВП и обществената значимост на нарушенията по този закон е неприложимо освобождаването от административна наказателна отговорност по чл.28 от ЗАНН.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН ответникът по касация има право на разноска, каквито се претендират в писмена защита от 30.01.2026 г. и следва да бъдат присъдени в размер на 66.47 евро съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 4245 от 26.11.2025 г. по нахд № 8306/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-и състав.

ОСЪЖДА С. Р. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер на 66.47 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.